

Linda blogt

Linda Graindourze was hoofdredacteur van Caleidoscoop tot maart 2012.
Veerle Germeijs neemt vanaf april het roer over.

Maandag: Banden oppompen!

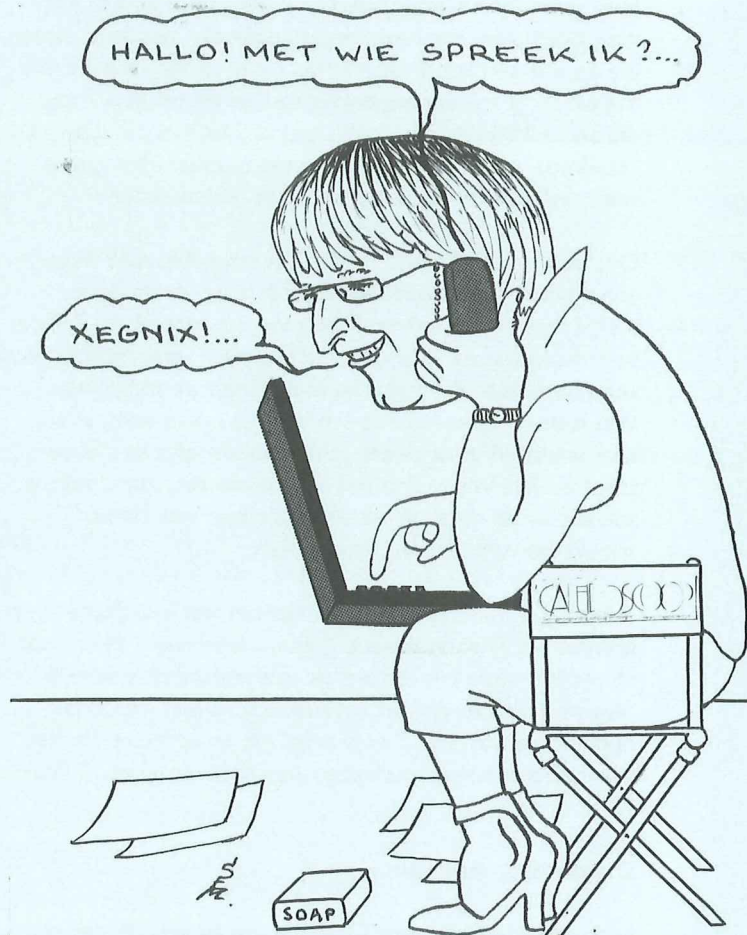
Vandaag ben ik op bezoek in een CLB. Een warme plek met een lage drempel, toch voor leerlingen en ouders en leerkrachten. Dat is anders voor een schrijvend mens dat een artikel wil brengen over het dagelijks reilen en zeilen in dat CLB en over een project waarin men een hoop deskundigheid en energie investeert. Geraak er dan maar eens binnen! "Een artikel over ons werk? Ja maar, denk je echt dat het goed is?" (Versta: goed genoeg?) "Ja maar, het is nog niet af" (onder verstaan: niet perfect) is er nog zo eentje. In dat bedje zijn we allemaal een beetje ziek. Iets uitwerken? Met alle plezier van de wereld! Ermee naar buiten komen? Je bent niet lekker, zeker?

In de loop der jaren heb ik enkele geheime strategieën ontwikkeld om onze CLB-collega's toch aan de praat te krijgen. Die ga ik hier niet onthullen, of wat had u gedacht? Een tip: "een beroep doen op hun ijdelheid" staat daar niét tussen.

Maar hoe kan het ook anders? Een goeie CLB'er is immers een onzichtbare CLB'er. Iemand die ondersteunt. De school, het gezin, de leerling. Liefst op een manier die de cliënt sterker maakt, zodat die zelfvertrouwen krijgt. Dus bij voorkeur in de coulissen. Iemand die de fiets mag oppompen voor de jonge kampioen, maar zelf nooit op het podium verschijnt. Een beetje zoals ouders dus.

Dinsdag: Op de schoolbanken

Net als in mijn studententijd zit ik op een klapstoel in een auditorium ijverig te noteren. De titels op het programma van de studiedag beloven veel goeds, maar het blijft altijd afwachten of de sprekers die verwachtingen ook waarmaken. Hopelijk zit in het aanbod van vandaag stof voor een artikel. De Vlaamse academici en docenten worden tegenwoordig niet meer aangemoedigd om de resultaten van hun onderzoek bij de praktijkmensen in de eigen taal bekend te maken.

Maar ze zijn er doorgaans wel voor te vinden om de neerslag van hun praatje na te lezen en aan te vullen. Ze laten zich ook gewillig strikken voor een interview.

Wegdromen is er niet bij. De spreker is een vlotte jongen die z'n verhaal doorspekt met levendige voorbeelden. Zijn Powerpointpresentatie heeft hij waarschijnlijk een tijdje geleden aan de organisatoren bezorgd. En daar heeft ie nu flink spijt van, want hij is het hoegenaamd niet meer eens met zichzelf. Of toch alleszins niet meer met de volgorde van zijn slides. Van voor naar achter, van links naar rechts, van boven naar onder... Hoe ging dat liedje bij het kampvuur alweer?

De tweede spreker kan niet tippen aan zijn enthousiaste voorganger. Hij trakteert ons op een saaie, weinig geïnspireerde vertoning. Hebben de organisatoren misschien een all-inpakket gekozen en moesten ze de tweede erbij nemen als ze de eerste wilden boeken? De workshop in de namiddag maakt dan weer veel goed. Een geëngageerde mevrouw houdt

